

Mehmet Kerem Baysal

Bir Methiye

Bir
Methiye

UPAS Yayın

-24-

“Bir Methiye”

Mehmet Kerem Baysal

Aralık 2019

upas.evvel.org

Yayına Hazırlayan
Zafer Yalçınpınar

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Mehmet Kerem Baysal (1995, Lüleburgaz)

Liseyi Kırklareli'de tamamladı. 2019 yılında İstanbul Aydın Üniversitesi Rusça Tercümanlık Bölümü'nden mezun oldu. Rusça ve Türkçe kapsamında karşılıklı çeviriler ile linguistik çalışmalar gerçekleştiriyor. İzmir'de yaşıyor.

Bir Methiye

sen hiç adıyaman öptün mü güzelim?
oslo'yu yürüyor ayaklarım
faşist cephelerden kaçıyor,
ellerim çok hümanist sigaralar yakıyor denver'da,
londra'ya uzanıyor bir müptela ben
olacağına varalım, diyorum,
gel her köşede bir ayyaş geberiyor zaten.

anlayacađın,
burada hep hindistan'dır kaldırımlar
ve ben bunu bir taksinin içinden bildiriyorum güzelim.

kahraman bir soluk benizli
methiyesi düzülüyor radyoda
çok fena.

diyor ki bir ihtimal daha varmış,
varmış diyor o da ölmek miymiş neymiş,
çok fena.

tahrik unsurlarından bir buket hazırlıyorum,
göğsüne öyle kurşunlar serpesim geliyor ki
inanamazsın güzelim.

kaliforniya'da gördüm,
her insan alüminyum vesselam.
new york derler bir adaydım
özgürlük anıtmışlar.
içimde yaşattıklarım hep distermiden ölüyormuş
bunu öğreniyorum hiç gitmediğim moskova'da.
ve sen yine,
buket buket üflemelisin bu gece
damarlarıma.

oyunlardan çıkıp blues'a çalınıyorum
tam o sırada kravatım bozuluyor.
siyah boynuzlu bir kadın yaklaşıyor yanıma
sedasyon kokulu masallardan anlatıyor.

çok yıkıcı tüfekler doğrultuyoruz birbirimize
zaten buna ikimiz de öncesinden aşınayız.
inanmazsın,

ben o gece leş gibi âşık oluyorum güzelim.

sonradan öğreniyorum,
birgün duştan çıkmış simsiyah boynuzlu kadın,
ruanda kırmızısı saçları sırtına yapışmış,
birkaç adam çok yıkıcı silahlarla
kurşunlar serpmişler göğsüne,
tahrik unsuruydu diyorlar gazetede
ben hemen inanmıyorum.

böylece öldü simsiyah boynuzlu kadın
ve annesi deliye döndü.
kalbinde hiroşima iklimi
nasıldır tahmin bile edemezsin.

yazları sıcak ve kuraktı-
kışlar boğuk ve kan yağışlı.

âh gözleri toprak siyahıydı boynuzlu kadının dostlarım
ve kudüs olsaydı dudakları
ben üç dine de inanırdım!

selam olsun oslo'ya soluk benize ve kaldırımlara.
ve siyah boynuzlu kadına sela olsun.
uykusunda ölenlerin
ve uykusuzluktan ölemeyenlerin
ve öldüğünü gömemeyenlerin
ruhuna el-methiye.

cazlar boşalıyor kulüplerden
bu, diyorum
simsiyah boynuzlu kadının
son azılı cenazesidir

oslo'yu yürüyor ayaklarım
faşist cepheler artık benden soruluyor.
duman çıkıyor soluk benizlinin tabancasından
ve belki de son kez,
adıyaman'ı öpüyorum
kanserli dudaklarından.

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2019